

I.

De Prins van Oranje was weduwnaar sedert 1558, en werd door zijne verwanten en vrienden onophoudelijk aangezocht een nieuw huwelijk aan te gaan, zoowel omdat hij nog geen dertig jaren telde, als om den luister zijns huizes te verhoogen. Hij had dan ook reeds aanzoek gedaan om de hand van Prinses RENIE van Lotharingen, dochter van Hertog FRANS I en CHRISTINA van Denemarken, maar was door het hof van Nancy afgewezen, en liet nu zijn oog vallen op de zestienjarige Anna van Saxon, eenige dochter van den Keurvorst MAURITS.

Deze Prinses had haren vader in 1553 door den dood verloren en werd, na het tweede huwelijk harer moeder met den Hertog van Saxon JOHAN FREDERIK, in 1555, aan 't hof haars ooms, den Keurvorst AUGUST, te Dresden in de Lutherische leer opgevoed.

WILLEM van Oranje was Katholiek, genoot de hoogste gunsten van den katholieken Koning PHILIPS van Spanje, aan wiens hof hij was opgevoed, telde onder zijne hartelijkste en vertrouwste vrienden den Bisschop van Atrecht, later Kardinaal GRANVELLE, deed zich aan zijn Vorst, aan de Landvoogdes, aan geheel zijn Prinsdom van Oranje altoos als een trouwe zoon der Kerk kennen, en ijverde zeer tegen de verdere uitbreiding der »nieuwe en ongelukkige ketterij», zoo als hij haar noemde. Zelfs tijdens de onderhandelingen over zijn huwelijk met de Lutherische ANNA van Saxon, schreef hij aan de Hertogin van Parma, die hem kennis had gegeven van 's Pausen klagt over de wanordelikheden, welke door de ketteren in het Prins-